

CAN'CA Söyleşi: "Küçük Yuva - Uçak Mühendisliğine Taşıyan Karavan"

Said Hamza BAŞ ile...

Uçak Mühendisi

(İstanbul Teknik Üniversitesi - CAN'CA Başarı Bursiyeri #6)

saidhamzabas@gmail.com

CAN'CA Başarı Bursu Programı sürecinde tanıyıp beraber olduğum bir meslektaşım sevgili Hamza... Silivri Hasan - Sabriye Gümüş Anadolu Lisesi mezuniyeti sonrası Eylül 2014 içinde İstanbul Teknik Üniversitesi "Uçak Mühendisliği" öğrenimine başlamış, sonrasında "Uzay Mühendisliği" alanını da ikinci anadal olarak lisans öğrenimine eklemiştir..

Sevgili Hamzanın bu karavanı 3 yıldır paylaştığı kardeşi Emir de kendisini sorduğumda özetle şöyle anlatmıştı:

"Liseden 2016 yılında mezuniyetim sonrası üniversite sınavında tıp ve mühendislik sıralamam 837 ve 906 olarak geldi.

Çevremden tıp yazma konusunda telkinler alsam da problem çözme yeteneğim ve bundan zevk almam dolayısıyla Boğaziçi Endüstri Mühendisliği'ni tercih ettim.

İlk yıl hazırlık olmak üzere 3 senedir okuyorum; şuan 3.56 ortalama ile 2. sınıfı bitirip 3'e geçtim. Üçüncü sınıftan itibaren "Veri Madenciliği" alanına odaklanmayı ve mezun olduktan sonra bu alanda idealist arkadaşlarımla yeni algoritmalar geliştirme üzerine çalışmayı düşünüyorum.

Mesleki kariyerimde, sektörün ve abimin desteğiyle bu alanda arkadaşlarımla birlikte kendi şirketimi kurma gibi bir planım var."

İşte bu gençlere yükseköğrenimlerinde yuvalık yapan, onları adeta başarıya taşıyan "Karavan" hakkında sevgili Hamza ile yaptım, bu "CAN'CA Söyleşi"mi..

"... o gece gerçekten çok soğuktu. İki kat battaniyenin içinde nefesini tavana doğru verirken nefesinin soğuk havanın içindeki buharlanışını seyretmekteydi. İçinden hafif bir müzik mırıldanmaya başladı.

Bunu saatlerce yapabilirdi. Ancak ne yazık ki uyumalıydı. Yarın erken saatlerde girmesi gereken bir sınav vardı.

Bir an önce uyumalıydı.

Ancak soğuk onu bir türlü yalnız bırakmıyordu..."

~Bir Gencin Karavan Anılarından

CANQA Söyleşi: **Said Hamza BAŞ ile "Karavan"**

CANQA Entelektüel Projeler

Can EREL (CE): Merhabalar sevgili Hamza, biraz kendinizden bahsederek üniversite yaşamında, beni bu kadar etkileyen bir hayat tarzını tercih etmenize sebep olan etkenleri ve bu sürecin başlangıcını anlatır mısınız?

Said Hamza BAŞ (SHB): Geçen ay İstanbul Teknik Üniversitesi Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesinden Uçak Mühendisi olarak mezun oldum. İstanbul Silivri’de ailemle birlikte yaşıyorum. Ortaokulu da liseyi de Silivri’de ailemin yanında okudum; bir yere ayrıldım.

Üniversiteyi kazanmam sonrası, her gencin karşılaştığı temel problemler benim için de en az o derecede önem arz etmekteydi. İlk yıl, hazırlık sınıfındayken devlet yurtlarına baş vurmaya düşündüm; ancak İstanbul’da ikamet eden öğrenciler için öncelik sıralamasının dışarıdan gelen öğrencilerde olduğunu öğrendikten sonra benimle birlikte aynı üniversiteyi kazanan arkadaşlarımın ısrarına da uyarak beraber eve çıkmıştık. Bu evde hazırlık ve birinci sınıfı arkadaşlarımla beraber geçirdik.

İkinci sınıfa geçtiğim yazında erkek kardeşim de üniversite sınavına girmiş, bu gerilimli dönemin atlatılmasının ardından ailecek bir tatil planlayıp bu tatil için bir karavan almıştık.

O yaz, öğrenci evimizi paylaştığım arkadaşlarımdan da yurda çıkarak, üniversite değiştirerek ayrılanlar olacağını, kardeşimin de Boğaziçi Üniversitesini kazanarak İstanbul’a geleceğini öğrenmemiz yeni bir maceranın bizi beklediğinin ilk işaretleri oldu. Bu işaretler bizi plan yapmaya yöneltti... Tatil için aldığımız karavanın İstanbul’da geçici bir yuva olarak kullanıp kullanamayacağımız düşüncesi de bir seçenek haline geldi. Sürekli olarak içinde kalamasak da sabah erken saatlerde olan derslerimizden önceki gecelerinde kalıp yol zamanında avantaj sağlamamız mümkün olabilir miydi; yaşayarak görmeye kararımız başlangıç oldu.

CE: Bana hep “Küçük Yuva” diye bahsettiğiniz karavanınız, bu yucadaki olanaklarınızın nitelik ve niceliklerini öğrenebilir miyiz, hani bu tür bir yaşam tarzı için bir referans ve öneriler özeti gibi...

SHB: Karavanı belirlediğimiz noktada konumlandığımız o yaz sonu, Küçük Yuva’da üniversite öğrencisi iki kardeşin 14m³ hacimdeki karavan yaşamı ve bu yaşamın hikayesi başlamış oldu.

Küçük Yuva’mızın bu ilk halini çok severdim; ilerleyen zamanı etkisi ile o da değişti, örneğin o güzel dış kaplamamız yıprandı ve soyuldu.

Karavanımızın içi tuvalet, banyo, mutfak ve yatak konusunda çok konforlu olmasa da tasarımı zor olsa da farklı bir yaşamı olanaklı hale getiren bir tasarıma sahipti...

Karavan İçi ©SHB

...yatağımız, masamız, mutfağımız; Küçük Yuvamız işte!

Bulunduğumuz park karavan hizmetleri için düzenlenmiş bir alan değildi; o nedenle 220V AC elektrik gücü, şebeke suyu, ortak yaşam bölgesi, ortak ıslak (banyo, wc ve çamaşır odası) zeminler gibi alanlar ve bu alanlardaki hizmetler sunulmadığından standart kamping / karavanlı yaşam alanlarına nazaran daha da fazla yaşam sınırlaması vardı; olanaklarımız gerçekten çok kısıtlıydı.

Bugünün dünyasından 220V AC enerjini insan yaşamındaki yeri ve önerimini fazlaca anlatmaya gerek olmadığı hepimizce malum. Bu ihtiyacımızı karavanda bulunan yaşam aküleri denen 12V DC akülerle sağlıyor ve ihtiyaç halinde invertör cihazı kullanarak bu 12V DC gerilimden 220V AC gerilime dönüştürme yapıyorduk. Bu yaşam akülerini de, arabanın kendi aküsünden bağımsız bir bağlantıyla araba motorundan veya karavanın üstüne bulunan güneş paneliyle şarj ediyorduk. Aydınlatma ve ısınma ihtiyacımızı, benzer araçlarda tercih edilen, 12V DC akü ile beslediğimiz Webasto denilen bir ısıtma sistemi ile gideriyorduk. Tabi ki, o çok soğuk kış günlerinde insan buz gibi bir dış ortamdan gelip sıcak bir ortama ararken dışardan farklı olmayan o karavan ortamına girmesi, sistemlerin devreye alınarak iç sıcaklığın yaşanacak seviyeye getirilmesine kadar çekilen sıkıntı oluyordu; şimdi gülümsetiyor olsa da... Ve bu sıkıntı, tabi ki ilk günden itibaren yaşamımızdaki zorluk anıları arasında yer almıştı...

Yemek ihtiyaçlarımızı genellikle üniversite yemekhanesinden, dışardan ısmarlanan hazır yiyeceklerden veya karavan mutfagında hazırlanan basit yiyeceklerle gideriyorduk.

Karavan'da Kahvaltı ©SHB

Tuvalet karavanın içinde mevcut olsa da, kaldığımız parkta bulunanı kullanabiliyorduk.

Banyo ihtiyaçlarımızı hafta sonları evde, hafta içi günlerde de karavanımızın banyosunda ısıtıcıda su ısıtarak veya okullarımızın spor tesislerindeki olanaklardan yararlanarak karşılamaya çalışıyorduk.

Giyim ve kullandığımız malzemelerin temizlik ihtiyaçlarını da hafta sonları Silivri'deki evimizde planlanan çamaşır seansları ile karşılıyorduk.

Karavan'da Sohbet ©SHB

Ders çalışma hacmimiz kısıtlı idi; ancak bu durumun başarılarımızı etkilemediğini rahatlıkla söyleyebilirim.

Karavan'da Proje ©SHB

Bu yaşam “Hayat zorluklarla güzeldir!” anlayışını önce öğrenen, böyle bir yaşam sürecinde onu benimsemeye çalışan, insanoğlunun benden çok daha zor yaşam şartlarında kalarak bu günlere gelmiş olduğunu düşünerek yaşadıklarımın keyif almaya çalışan bir birey olduğum sanırım anlaşılıyordur; ben de söyleyebilirim.

Bu çok geniş olmayan ve zaman zaman zor gelen şartlar altında toplam 3 yılımızı tamamladık; ama acısıyla tatlısıyla derler ya, bizimki çok iyi geçti.

Böyle bir yaşamı başkalarına tavsiye eder miyim sorusuna, yaşam şekli göreceli, kişiden kişiye değişen bir durum olduğunu söyleyerek cevap vermek isterim. Önerebileceğim, kişilerin kanaatkâr olarak, kaynaklarını iktisatlı ve olanaklarına ait marjlarını iyi şekilde kullanması olabilir.

CE: Üniversite öğreniminizde uzun bir süre yaşadığınız Küçük Yuvanız, Karavan'daki ihtiyaçlarınıza ve olanaklarınıza değindik. Bunları, bir referans oluşturması açısından daha ayrıntılı ele alabilir miyiz?

SHB: O halde bütünlük ve anlaşılabilirlik açısından bundan sonrasını konulara ayırmak isterim. Bu konular hakkında edindiğim bilgileri de bu sıra ile paylaşarak ilerletmek istiyorum.

Etki veya önem sırasına göre, bu konuları ısınma, aydınlanma, su, yemek, ulaşım ve eğlence şeklinde belirlenebilir. Her bir bölümde deneyimlerimden bahsetmeye çalışmakla birlikte benden sonra da böyle bir deneyim yaşamak isteyen arkadaşlarıma tavsiyelerde bulunmaya çalışayım.

CE: O halde belirlediğiniz sıra ile gidelim; ısınma konusunu dinleyeyim...Tabi, bu anlatımda anekdotlar da olur ise çok sevinirim.

SHB: İlk konunun ısınma problemi olmasının nedeni öğretim yılının büyük oranda soğuk aylara denk gelmesi tabii ki... Isınma ihtiyacı karşılanamaz ise büyük bir sorun teşkil edilebilmekte.

Karavanda temel elektrik kaynağı olarak iki adet 12V DC (72Ah) yaşam aküsü olarak adlandırdığımız akü bulunmakta.

Karavan Yaşam Elektrik Sistemi ©SHB

Araç yapısı alt kısmında yerleştirilmiş yaşam akülerinin araç içi ısıtma ve tüm aydınlatma ihtiyacını karşılamaktadır..

Akülerimizin zayıflaması halinde temel şarj kaynağı aracın kendisi, araç çalıştırılarak yaşam akülerimiz şarj ediliyor. Bunun için, araç çalıştırdıktan sonra bir anahtar ile araç aküsü ile yaşam akülerini birbirine bağlanıyor ve şarj başlıyor.

Ayrıca karavanın üst kısmına yerleştirilmiş olan 1.5 metre boy ve 75 cm enine sahip bir güneş paneli yaşam akülerimize bağlanarak sistemimizin güneş enerjisinden faydalanmasında sağlanmaktadır.

Karavan Yaşam Elektrik Güneş Paneli ©SHB

Bu güneş paneli akülerimizi doğrudan yeterli besleyecek bir kaynak olamasa da uzun vadede dolaylı bir destek sağlamaktadır.

Karavanı aldığımızda karavanın ısıtılması için ayrı bir sistem bulunmamaktaydı. Yaz tatili düşünülerek tasarımı yapılmış karavan soğuk havalar için hazırlıksız bir yapıda idi...

Bu konuda bir tadilat için biraz ön araştırma yaptıktan sonra uzun yol turlarında da tercih edilen Webasto ısıtma sistemini bulduk; bu uygulamanın bir çözüm olabileceğini değerlendirdik.

Karavan Isıtma Sistemi ©SHB

Webasto sistemini düzenlediğimiz kontrol kumandası ile çalıştırdık. Bu panelde göstergeyi 90° ayarlayarak araç içinin 25-30 dakika içinde yaşamımız için en uygun sıcaklığa ulaşmasını sağladık.

Aracın arka tarafında bulunan iki elektrik soketinden araca elektrik bağlandığı takdirde Webasto sistemi de beslenebiliyor, hatta banyoda bulunan elektrikli şofben de dahil, su ısıtıcı, buzdolabı ve diğer yüksek voltaj gerektiren elektrikli cihazlar çalıştırılabilir. Ancak elektrik kaynağı olarak iki tane yaşam aküsü kullandığımız için su ısıtıcıyı birkaç sefer kullanabildik; araçta kaldığımız tüm süre boyunca araçta bulunan buzdolabı ve elektrikli şofbeni ise kullanamadık.

Bizim gibi günlük zamanınızın göreceli olarak az bir kısmını karavanda geçiriyorsanız bu durum sizin için de problem oluşturmayacaktır.

Isıtma konusuna devam edelim...

Webasto sistemi, aracın çalışmasından bağımsız olarak, yakıt tankından çektiği göreceli az bir yakıt ile havayı ısıtacak yapıda. Sistemin araç içinde kapladığı yerin azlığını, 1 litre mazot ile 8 saat çalışıyor olmasını, aracın çalışmasına gerek kalmadan işlev yapabilmesini ve çalıştırdıktan 10 dakika sonra sıcak hava vermeye başlamasını gördüğüm avantajları olarak sıralayabilirim.

Ancak, bu cihaz dezavantajlar da barındırıyor...

Çalışma sırasında kullandığı elektriği sağlayan yaşam akülerinde yaşanabilecek bir sorun veya akülerdeki zayıflama sonucu Webasto'nun kendini kilitlemesi, kalitesiz mazot kullanımının sistem sigortasını attırması soğuk havada uğraşmak istenilmeyen işler doğuruyor; bunlar da görebildiğim dezavantajlar. Bu dezavantajların, depoya kaliteli yakıt konulması ile, beslemenin yaşam aküsü yerine dışarıdan bir elektrik kaynağına bağlanması ile aşılabileceği olanaklı idi, ancak kaldığımız park harici elektrik çekilmesine olanak vermiyordu; bu nedenle yaşam aküsü kullanmamıza ve bazen yakıt kaynaklı problemlerle karşılaşmıştık.

Ve tabi ki, çok soğuk havalarda, ısıtma sistemine rağmen araç içinde mont ile oturduğumuz da olmuştur.

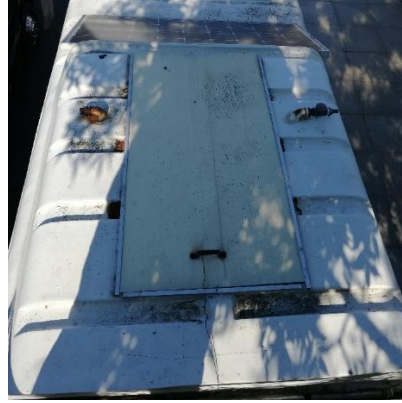
CE: Ya aydınlanma?

SHB: Karavanda kullanılan tüm aydınlatma sistemleri led floresan idi.. Bu da bize, aynı yaşam akülerini kullanan aydınlatmada elektrik tüketimi açısından avantaj sağlamıştır.

CE: Su konusunda neler söyleyebilirsiniz?

SHB: Su insan için en temel ihtiyaçlardan biri... Karavanımızın su sisteminin tasarımı itina yapılmış

Su deposu karavanın üst kısmına ayrı bir hacim olarak yapılandırılmış.

Karavan Su Değosu ©SHB

Hacmi 250 lt olan ve bu nedenle uzun bir süre su ihtiyacını karşılayabilen su deposunun tavan üstünde bulunması su akışını doğal olarak sağlıyor, ayrı bir sistem kullanılmıyor... Ayrıca suyun güneşli günlerde kendiliğinden ısınmasını da böylelikle olanaklı hale geliyor. Ancak, acil bir durum için suyun ısıtılması araç içindeki su ısıtıcı kullanarak da sağlanabiliyor.

Araç içindeki mutfak ve banyoda da su kullanımı mümkün.

Karavan Su Dağıtım Sistemi ©SHB

Mutfak, bölümü bir ocak, birkaç parça eşya kaldırabilecek bir dolap ve kullanışlı bir lavabo ile oluşturulmuş.

Banyomuz da oldukça küçük görünse de, içindeki tuvalet ile beraber bizim kullanım şartlarımızda hacimsel işlevi verimli hale getiriyor. Kaldığımız İspark otoparkında sunulan tesis tuvaletlerinden faydalanma imkânı sayesinde araç içindeki banyo ve tuvaleti pek kullanmayı tercih etmediğimiz için tuvalet

giderlerinin boşaltılması ve banyonun kullanılması konularına ayrıntılı bir şekilde değinemeyeceğim. Karavanlarını çektikleri yerde böyle bir dış olanağa sahip olanların da bu şekilde kullanımını öneririm.

CE: Beslenme ihtiyacınıza gelirse... Bu konuda neler duyabiliriz sizden?

SHB: Yeme-içme, beslenme ihtiyacı tabii ki önemli. Bunun için karavanın hemen girişinde bulunan mutfak bölümündeki bir adet üçlü ocak ve lavabo size bir ev çeşitliliği ve rahatlığı sunmasa da soğuk kış akşamlarında sıcak bir kaç bardak ıhlamur ahzırlamak için yeterli.

Karavan Mutfağı ©SHB

Hatta zaman zaman lezzetli bir tencere makarna ve ardından sıcak çay demleyerek kış gecelerimize keyif kattığımızı da söyleyebilirim.

Ocağın üst kısmında bulunan dolap, taşıdığı birkaç parça mutfak eşyanız ile erişim ve kullanım kolaylığı da sağlıyor.

Karavanımızın bulunduğu bölge geç saatlere kadar açık esnaf lokantaları ve marketler yönünden zengin bir potansiyele sahip olduğu için gece çalışırken karavandan ayrılıp dışarıda yemeğimizi yediğimiz de olmuştur.

Yani, bu olana dikkate alındığında karavanda beslenmemizin bir sorun olduğunu söylemek hazksızlık olur. İlla da sorun bulunma gereği var ise, o seçeneklere sahip bir konumda gece ne yiyeceğinize karar vermeniz diyebilirim.

CE: Üniversite yaşamında ulaşımın nasıl sıkıntı olduğunu 10-970'li yılların sonunda bile görürdük; hele imtihan günlerinde Anadolu'dan Avrupadaki yerleşkenize gelecekseniz...Karavan sayesinde sizin ulaşım konusunda deneyimleriniz neler?

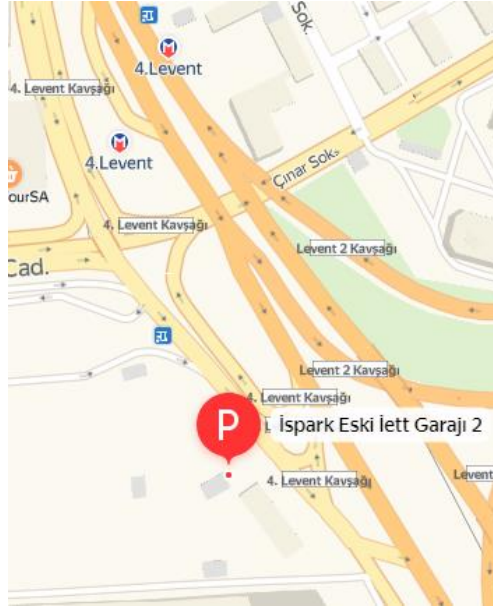
SHB: Benim ve kardeşimin üniversite konumlarını dikkate alarak belirlediğimiz karavan park yerimizin seçiminde en önemli faktördü. ikimizin de karavana ulaşım kolaylığı olmalıydı...

İstanbul Teknik Üniversitesi ve Boğaziçi Üniversitesi merkez yerleşkelerinin konumlarının ikisinin de "Yenikapı - Hacıosman Metro Hattı" üzerinde olması 4. Levent Eski İETT garajı İspark Otoparkını yerleşim konumunun ikimize de kolaylık sağlayacağını gösterdi.

Karavan Konumu ©SHB

Çevresel imkanlar, metroya ulaşım kolaylığı ve otoparkın sunmuş olduğu güvenlik imkânı da bu sayede sahip olduğumuz ilave avantajlar; bonuslarımızdı...

Karavan Konumu ©SHB

Otopark içinde aracımızın konumunu da İETT tesisine yakın olacak şekilde belirledik; arkamızdaki ağaç da bize sağladığı sohbet gölgesi/köşesi ile armağanımız oldu; altında çok keyifli akşamlar geçirdik.

Yanımızda bulunan İETT tesisin imkanlarından faydalandığımız özel günlerimiz oldu. Bununla ilgili bir anektodu da paylaşmak isterim:

“...arkadaşlarımla birlikte okulumuzun bir haftalık ara tatil döneminde seyahate çıkma planı hazırlamıştık ve maliyeti düşük tutma açısından sabah uçuşu almıştık. Ama sabahın çok erkeninde Sabiha Gökçen Havalimanında olmamız gerekiyordu.

Uçuşumuzun olduğu günün önceki gecesinde arkadaşlarım benimle birlikte karavanda kaldı. Sabiha Gökçen Havalimanına direk giden E3 numaralı belediye otobüsü karavanımızın 50 metre ilerisindeki ilk duraktan

kalkmaktaydı. Bu durum bize karavandan ayrıldıktan sonra 5 dakika içerisinde otobüsümüze yetişmemizi ve ulaşım telaşından uzak bir seyahat yapmamızı sağlamıştı.”

Ayrıca, konumumuzun diğer bir güzel yanının, son durağı 4. Levent İETT Otopark olan bütün otobüs seferleri ile yuvanızın önüne kadar gelebilme lüksü de her zaman mutlu olduğumuz bir başka avantajdır.

CE: Bir problem olarak tanımlanmasa da üniversite dönemimizin daha renkli bir hal alabilmesi adına eGeldi sıra en merak ettiğim kısma; karavan sizi eğlence konusunda nasıl etkiledi?

SHB: Eğlence konusunun biraz bireysel bir konu olduğunu düşündüğüm için kendi anılarımdan bahsedeceğim...Beni eğlendiren bazı etkinlikler bazılarını eğlenme şekli olarak hitap etmeyebilir...

Bahsedeceğim anılar benim severek ve eğlenerek yaşadıklarım....

Karavan Konumu ©SHB

Karavanımız Sapphire Alış-Veriş Merkezine oldukça yakın bir konumda idi. Bu nedenle böyle bir merkezin sunabileceği imkanlardan geç saatlere kadar yararlanmak mümkün oluyordu.

Benim en sevdiğim eğlence etkinliklerinden biri sinemaydı... Gece saat 12:30 da sinemadan çıkıp 12:35 de karavanda olabiliyordum.

Ayrıca bowling oynamasını seven biri olunca kardeşimle arada bir uğradığımız mekanlardan biri de Sapphire Bowling Salonu oldu.

Konumumuz ulaşım kolaylığı açısından iyi olduğu için minibüslerin son işledikleri saate kadar Beşiktaş sahile de indiğimiz günlerimiz de olmuştur.

Özetle İstanbul'un bu bölgede sunabileceği eğlenceye dair tüm olanaklara geç vakitlere kadar ulaşabilmek mümkündü.

Karavanın bulunduğu bölgenin arka tarafı insanların arkadaşlarıyla biraz streslerini atmak ve biraz da demlenmek için bulunduğu geniş bir park alanına sahip. Bu nedenle, havaların ısınması ile birlikte gece geç saatlere kadar araçlardan yükselen efkarlı sanat müziklerini dinlemek mümkün oldu... Bu tür müzik lğisi olanlar için ılık bahar gecelerinde dışarıdan gelen efkarlı melodilerle uyumak eğlenceli olabilir...

Karavan ve Sohbet Ağacı ©SHB

Karavanda beraber düzenlediğiniz film geceleri de farklı bir eğlencemizdi...

Karavan Yaşam Alanı ©SHB

Düşünün, iki kardeş filminizi seçmiş, abur cuburlarınız hazırlamışsınız.. Sıcak battaniyenizin altında geçip eğlenceli bir akşam geçirmek bahsedebileceğim basit ama beni çok mutlu eden anılardan..

Tabii ki, kardeşimle karavanın yanındaki ağacımızın altında geç saatlere kadar ettiğimiz hoş sohbetler de var... Ilık ilkbahar akşamlarında masanızı sandalyenizi atarak geç saatlere kadar oyun oynayıp, sohbet etmenin tadı hala damağımda...

CE: Karavanda yaşam konusunda aile bireylerinin, ana ve babanın, kardeşlerinin de düşüncelerini mğrenmek isterim; rica etsem kendilerinin bu süreçte sahip oldukları duygu ve düşünceleri alarak paylaşır mısınız?

SHB: Ben bu sorunuzun cevabını onlardan alırım; kendilerinin süreç ile ilgili düşüncelerini kendi kelimeleri ile paylaşayım izin veriseniz; daha anlamlı ve sonucu verimli olsun...

BAŞ Ailesi ©SHB

Babam Eray BAŞ:

“Emekli polis memuruyum. O karavanı aldığımız yaz, ikisinin de okuluna yakın bir konumda karavanda kalıp kalamayacaklarını okul başlamasından hemen önce oğullarım Hamza. ve Emir’e sormuştum.

Evlatları için en iyiye isteyen bir babaya, böyle bir teklifin ne kadar zor geldiğini de size anlatamam. Ancak özel yurtların ücretleri bu seçeneği aklıma getirmişti.

Silivri’de ikamet ettiğimiz için hafta sonları eve gelebileceklerine dikkatlerini çektiğimde bu teklifin denemeye değer ve ileride hatırlayabilecekleri güzel anılar biriktirmek için bir fırsat olduğunu gördüler ve kabul ettiler.

Nihayetinde üniversite hayatı süresinde kendileri için farklı bir tecrübe olacaktı.

Bir baba olarak beni hiç üzmedikleri için ve karşılaştıkları birçok zorlukta yılmayıp üstesinden gelmek adına ellerinden gelen çabayı gösterdikleri için iki evladıma da çok teşekkür ediyorum.”

Annem Leyla BAŞ:

“2014’ün Eylül’ünü daha dün gibi hatırlıyorum. Sahne şöyle: önümde valiz ve elimde ilk göz ağrım oğlumun çamaşırları, gözümde yaş...”

Kızım odaya girince niye ağladığımı soruyor.

Ben, “Abin artık evden çıktı, şimdi okul, sonra askerlik, sonra da evlilik... Kopuş başladı.” demiştim.

Her anne gibi evlatlarına çok düşkün biri olarak çocuklarımın benden çok fazla uzaklaşmadan okumasını, hatta mümkün olsa “evde okul” gibi bir proje ile sürekli evde olmalarını isterdim. Ancak çeşitli nedenlerden dolayı oğullarımın bu karavan hayatını yaşamalarının, zorlukları tecrübe edip tatlılıklarını beraber paylaşmalarının onlar için ileride güzel bir anı, ders ve yaşanmış hayat birikimi olacağını düşünüyordum.

Özellikle soğuk kış günlerinde bazen ısıtıcılarının çalışmamasından dolayı evlatlarımın soğuk dakikalar geçirdiğini hayal ederken benim de sıcak yorganımın altında sürekli üşümemin muazzam bir telepati olduğunun düşünmüştümdür.

Çocuklarıma, ortak verdiğimiz karara saygı duymaları ve çeşitli zorluklara katlanarak bu kararımızı uyguladıkları için çok teşekkür ediyorum.

Ve onlara şunu söyleyebilirim ki, bazı deeyimler ve yaşanmış güzellikler en kıymetli madenlerden dahi elde edilemez.”

Kardeşim Musab Emir BAŞ:

“Abimin karavan macerasında yoldaşı oldum. Başta bu tür bir yaşam biçimine pek sıcak bakmasam da abimle biriktirdiğimiz tatlı acı tüm anılar buna değdi.

Karavan hayatı ilk yılım için zor ve karmaşık bir maceraydı. Hem evden ilk defa ayrılmış olmam, hem de alışılmışın dışında bir hayat tarzı olması ilk zamanları zorlaştırmıştı ama zamanla her soruna çözüm bulduk ve alıştık; adaptasyon sağladık.

Kolay ifade edilemeyecek, farklı bir süreçti o; çok eğlendiğimiz açık hava sohbetleri ile pek zahmetli Webaosto (ısıtıcı) resetleme arasında geçen 3 unutulmayacak yıl.”

Kardeşim Nesibe Sena Baş.

“İnsanlara karavanda yaşayan abilerim var dediğimde genelde inanmazlardı...

Başlangıçta alışılması zor bir süreç oldu bana; uzaktalardı benden abilerim... Onlar karavanda eğlenirken, özellikle de üniversite sınavına hazırlanma sürecimde onlara istediğim gibi soru sorup cevabını alamamam huzursuzluk verirdi...

Diğer taraftan, gezmeyi seven birisi olarak, benim için İstanbul’da istediğimiz zaman kalacak bir yerimizin olması da rahatlatıcı, huzur veren bir durumdu.

Sonuçta acısıyla tatlısıyla yaşamış olduklarımızı hepimizde ileride bir araya geldiğimizde anlatabileceğimiz güzel anılara dönüştü...”

CE: Son olarak, Küçük Yuva, Karavan’da yaşam ile ilgili son birkaç söz?

SHB: Karavan yaşamı denildiğinde içerisinde tam zamanlı yaşama düşünülürse, kardeşimle benim 3 yıl boyunca gerçekleştirmiş olduğumuz yaşam tarzımızın, tam zamanlı karavan yaşamından biraz uzak kalmaktadır; örnek oluşturmayabilir.

Bizim için Karavan, biraz daha acil ve geçici durumlarda kullanılan pansiyon niteliği taşısa da, kaldığım geceler hissettiğim şeyler kesinlikle ev ya da yurt ortamında kalırken hissettiklerimden farklıydı.

Zor zamanlar yaşamadığım, “...neden yurda çıkmıyorus?” veya “...biz ne yapıyoruz böyle?” dediğim zamanlarım olmadı da diyemem. Ama sonuç olarak hepsinin benim için acısıyla tatlısıyla bugün arkadaşlarıma ve büyüklerime, yarın meslektaşlarıma ve daha ileride torunlarıma zevkle anlatabileceğim anılar biriktirdiğimi de rahatlıkla söyleyebilirim.

Örneğin,

- Yağmurlu geceler karavanda kalmayı evde kalmaktan daha çok sevmişimdir. O yağmur damlalarının uymaya niyetlenirken patır patır karavanın tepesine vurması başka bir huzur verirdi bana ve sanki bir ninni eşliğinde uyuma imkanıydı...

- Bahar aylarında kardeşimle kapının önüne sandalye atarak yaptığımız çekirdek ve kola gecelerimin tadı hala damağımda...
- tatlı bahar akşamlarında karavanımızın üst kısmına çıkarak güneşin batışını seyretmek en huzur verici anılarımdan olmuştur.

Edindiğim bu deneyim ve anılarımdan paylaştıklarım herkes için farklı bir anlam ifade etse de, insan ömründe çok farklı bir yere sahip olduğunu düşündüğüm o hayat dolu üniversite yaşamını biraz daha renklendirmek, macera dolu bir hale getirmek ve acı-tatlı farklı anılar biriktirmek isteyenlere “Karavanlı Yaşam” tarzını önerebiliriz...

Bu vesile ile bizlere desteklerini hiç esirgemeyen aileme ve resimlerin düzenlemesinde yardımcı olan kardeşim Musab Emir BAŞ’a teşekkürlerimi bir borç bilirim. Böyle sıradışı bir konuyu ilk anda tespit ederek sürekli bu söyleşiyi gündeme getirmeniz mezuniyetimizle beraber tamamlayabilme olanağı sunduğunuz için de size ayrıca teşekkür ederim.

CE: Ben de sana teşekkür ederim sevgili Hamza; bahtın açık, yolun ışıık, başarın bitimsiz olsun 🍀

Tayyareci Vecihi Hürkuş'un "Havada 1915-1925" kitabının önsözünde yer alan,

"...

**Sen, senden olan her Türk'e, zararına da olsa; yardım etmekten
bir an geri kalma; sevgi bundan doğar, yurda fayda bu birlikten
sızar.**

**Bütün emellerini ve düşüncelerini yalnız millet sevgisi ile süsle
ve besle.**

İşte o zaman yurdunun sevilen başarıcısı olursun.

Hırsla değil!"

sözüne sadakat ile hazırladığım o kitap ve oluşturduğum başarı bursu programı sayesinde tanıma fırsatı bulduğum, gördüğüm anda başarılı geleceğe inancımı tazeleyen ve daha güzel günler görme yönünde beklentimi yükselterek umudumu artıran bugün her biri değerli meslektaşlarım haline gelmiş arkadaşlarımdan biri idi Hamza ...

Sevgili Hamza ve kardeşi sevgili Emir'in "Karavan" çözümü bir başkasına imkansızlık oluşturup yılgınlık yaratan zorluklarla mücadele ile en güzel üniversitelerin o zorlayıcı öğrenim süreçlerinde disiplin içinde, başarı ve keyifle yaşanılabilceğini, hatta bu nitelikleri ile başarı burs da kazanılıp derece ile beklenen mezuniyeti de olanaklı kıldığını ispatlayınca paylaşmak istedim...

...mücadelecilerin sayısı artar, başarımız yükselirse gelişimin keyfini de yüce Türk milletinin sürebilmesi umudu ile...

Ülkem, güzel ülkem!

Kaynakça

1. Can EREL; "[CAN'CA Türkiye'de, Endüstrinin Gelişiminde İz Bırakanlar](#)"; ISBN 978-605-125-753-2; Mart 2014.

Yaşasın Türk Tayyareciliği!